

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Ecclesiomachia Lvthero-Calvinistica, seu, Pars II. De Ecclesia Militante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ANTIPAPISTA MENDAX ECCLESIO- MACHIÆ LVTHERO-CALVI- NISTICÆ

PARS II.

De Ecclesia Militante.

QVÆSTIO I.

*Qualia in Papas con fingant Luthero-cal-
uinista Errata?*

EN. 15. *Suspice cælum, & nume-
ra stellas, si potes:* Dispice per
Luthero-caluinismum, &
numeres mendacia si potes.

Homini vtrumque reor perinde diffi-
le sic, vt *ad vtriusq;* videatur.

Ergo quid instituo? Mendacem An-
tipapistam demonstrare, inquam, ex-
emplis pauculis; non omnia illius adnu-

merare mendacia; quibus cælum hoc
terramque incestare nihil dum adhuc
erubescunt meretricij frontones. Men-
dacia verò ea, quibus aut hæreses pro-
flant nouas, aut olim bis, ter, & amplius
mortuas resuscitant; non attingam. Sed
illorum duntaxat pauca, in quibus or-
thodoxæ Romano-catholicæ Religio-
ni affingunt seu dogmata, seu Facta im-
pingunt conficta.

I. Quale, quod LVTHERANI cum-
plures pernegent, S. Petrum vnquam
vixisse Romæ? Et horum quidam cum
CALVINO, testium densitate obruti, vt
dent ibidem obiisse diem quidem S. Pe-
trum;

Kk 3

trum; at sedisse vt Episcopum infician-
tur. Vide in *Luthero cal. p. 2. q. 8.* Sui igi-
tur mendacio mendacii redarguere
audent Scriptorum nubem grauissimo-
rum, omnemque retro Antiquitatem
historiæ; In quam imprimis Magdebur-
gentes Centuriatores, duce Flacco Illy-
rico, ceu Locustæ ægyptiæ, insiliunt;
rodunt, taminant.

II. Atque vt Romano Pontifici ceu
Petri Successori, infandio rem sceditate
inferant; in S. Petrum aggerunt Lapsus
quindenos; si in hominem, calumniosè;
si in Sanctum, blasphemè: de quibus
Bell. l. 1. de Pont. c. 28. & lib. 4. c. 8. Quid
quod aperte adstruant; idque ex Euan-
gelistis sic fieri oportuisse percendant;
Petrum ac Paulum Ierofolymis, non
Romæ; ab Scribis & Phariseis, non ab
Imperatore occisos. Vide *Bellar. lib. 2. de
Pont. c. 10. Ibidem c. 25.* Similia Illyrici hi-
storica vide mēdacia circa ius Papparum
post Petrum successionis.

III. Iam quales comminiscantur er-
rores in Papas singulos cum plures, vt
eos in fide errasse persuadeant? *Petrus*, a-
iunt, Dominum ter negauit: Gentiles,
Gal. 2. iudaizare coegit. &c. *Linus* insti-
tuit, ne qua mulier ingrederetur tem-
plum, nisi capite lineis operto. *Anacletus*
Memoriam S. Petri construxit. *Talespho-
rus* quadragesimæ ieiunium instituit:
Clericorum dignitatem nimum effert
supra plebeiam. *Victorem* olim hæretici
dixerunt docuisse, Christum esse purū
hominem. *Zephyrinus* videtur Montani
hæresin adprobasse. *Urbanus* instituit
Confirmationem post Baptismum, vt
plenè Christianos faceret. *Pontianus* do-
cuit Sacerdotes ore proprio Corpus Do-

mini conficere. *Cornelius* docuit, in Ca-
lice Domini solam aquam esse offeren-
dam. *Marcellinus* idolis sacrificauit.

Ad quæ singula respondet *Bell. l. 4. c. 8. de Pont.* Sicut & c. 9. & 10. ad ista: *Liber-
rius* Papa ariana infectus fuit hæresis.
Itemque successor eius Felix II. *Siricius*
ait *Caluinus*, 4. *Inst. c. 12. §. 24.* coniug-
um vocauit pollutionem. *Innocentius*
Velata, si enupserit, aut lapsa sit, non re-
cipiatur ad penitentiam, viuo complice. *Celestinus* fuit Nestorianus. *Leo*
Mulier putans maritum mortuum, non
non rediturum, potest alteri nubere:
reuerfus primus eam nolit, potest
manere cum altero. *Genasius* docuit, cum
Carne Christi manere panem in Sa-
cramento: Et alteram speciem sine
tera non sumi nisi sacrilege. *Vigilius* dam-
navit omnes, qui confitebantur duas in
Christo naturas. *Gregorius I.* permisit
Presbyteris conferre Sacramentū Con-
firmationis; quod solis conuenit Ep-
iscopis. *Bonifacius V.* docuit, Christum
ab solo nos Originali peccato redemisse.
Bell. c. 11. *Honorius I.* fuit Monotheli-
ta. Ca. 12. *Marinus I.* asseruit: Presby-
teris & Diaconis post Ordinationem
peccantibus non dandam esse veniam.
Gregorius III. iussit iterum consecrari
ordinatos ab alijs, quam quos miserat
ipse. Idem permisit viro ducere aliam,
cum propria ob morbum esset ad debi-
tum impotens. *Nicolaus I.* docuit, Bap-
tismum in solo Christi nomine, sine cruce
Personarum expressione ratum esse.
Stephanus VI. irritauit Acta Formosi,
sentiens Sacramenta pendere à dignitate
Ministri. Itemque *Sergius III.* At *Io-
annes IX.* medius, Stephani acta reledi-

dit, restituit acta Formosi: quæ contra-
dictio est. *Ioannes XIII.* cœpit baptiza-
re campanas. *Syluester II.* magus fuit,
inque templo S. Crucis Ierofolymæ
dicerptus: at magi adorant dæmonem.
cap. 13. Bellar. *Gregorius VII.* fuit hære-
ticus necromanticus, Simoniacus, adul-
ter. &c. Gog princeps Magog, id est,
Antichristus. Cap. 14. Bell. *Alexander*
III. docuit, esse contra diuinam Legem,
& Ecclesiæ consuetudinem, vt in testa-
menti requirantur testes plures tribus.
Celestinus III. docuit, per hæresim solui
Matrimonium, facto hæretico coniu-
gum altero.

Innocentius III. docuit, Legem Vete-
rem nondum esse prorsus abrogatam.
Nicolaus IV. docuit Christum verbo fa-
ctoque docuisse paupertatem perfectã
eam, qua nullum sibi dominium refer-
uauit, nec in particulari, nec in commu-
ni. *Ioannes XXII.* docuit Animas ante
resurrectionem non visuras Deum. I-
tem Esse mortales, ait *Calvinus.* *Ioannes*
XXIII. dicitur negasse Vitam ventu-
ram, & resurrectionem.

Benedictus XIII. rectè docuit, Conci-
lium esse supra Papam. *Innocentius VIII.*
Noruegis permisit, vt sine vino sacri-
ficent. Hæc vt vanissima ostendit *Bellar-*
minus vbi supra. His adde ex eiusdem *L.*
2. c. 31. S. Gregorius recu sauit titulum *V-*
niersalis, summi, Sanctissimi, ait *Lutherus.*
Magi & *burgenses* aiunt, Papam ab *Iu-*
stino Imp. creatum esse Patriarcham
anno 520. *Calvinus* ait, nomen *Vn-*
uersalis Episcopi esse profanum, & Antichri-
sti pænuncium & sacrilegum.

Apud Sectarios isto nil receptius:
Papa est Antichristus; Roma Sedes

eius; Regnum Papatus: cœpit cum gla-
dio spiritali post annũ 600. cum Tem-
porali, post annum 1000. Vide in *Luthe-*
ro-cal. meo. p. 2. q. 24.

QVÆSTIO II.

Qualia fingantur Antichristiana Pa-
pistica?

LIBELLVS Synodi Simalchaldica de regno Antichri-
sti. autore, reor, Melanchthone. Nota Antichristi
competunt in regnum Papa.

1. Quia Paulus ad *Thess.* loquitur de aliquo regnante in
Ecclesia, qui doctrinam pugnantem cum Euangelio exco-
gnaturus sit; Et arrogabit sibi Auctoritatem diuinam.
Etc. prætextu auctoritatu Ecclesiastica.

AT Qui regnat, in regno suo supe-
riorem non agnoscit: Papa vero agno-
scit Christum Dominum, se seruum.

II. Sumit sibi Papa ius mutandi Doctrinam Christi,
cultus Dei, & suos statuit.

2. Aus de uisibus etiam post hanc vitam soluendũ &
ligandu.

AT solum per modum Suffragij, non
Iurisdictionis.

3. Nolle ab Ecclesia aut ullo iudicari, est se Deum face-
re.

AT Pastor oues pascere iussus est;
non contra. Et Papa se credit à Deo fo-
re iudicandum; non ergo Deum se fa-
cit.

III. Hostiam horribiles errores defendit eum summa
saucia, & interficit dissentientes. Docet remitti peccata
propter dignitatem n. srorum operum, & nusquam do-
cent, quod gratis propter Christum remittantur peccata.

AT mentitur iniquitas sibi.

CALVINVS in 2. *Thess.* 2. similes proflat fū-
mos, venditque ventos, apud *Bell.* l. 3. c. 20.

ILLYRICVS I. contra Primatum Papæ. Antichristus
est Papa qui negat Christum. Quia adimit Christo sacer-
dotium: nam non vult Christum audiri, sed magis se, suos-
que pseudoapostolo aliud Euangelium afferentes. Item
quia multos alios Mediatore in celo nobis pro Christo
substituit, neglecto Christo: Item infinitos Sacrificulos pro
Christo substituit.

Deni.

Denique quia per merita suorum spiritualium, Sanctorumque nos saluari vult.

At Logi. Piget plura.

QVÆSTIO III.

Æqualibus CONCILIA onerantur mendacis?

LIBER dictus Protestatio aduersus Conc. Trid. sic ait: Proferimus ac protestamur nos adhaerere ac semper adhaerisse Protestationi & Appellationi R. P. D. Lutheri, ab iniustissimo & violentissimo iudicio Pontificis, ac omnium eius factionis iudicum, ad liberum, Christianum, legitimum, ac in Sp. Sancto congregatum Concilium. Qui processus, protestatio, & appellatio fuit postea unanimiter, & multoties à nostris Ecclesiis renouatus; & in aliquot etiam Imperialibus conuentibus, ab omnibus Statibus comprobatus.

Hinc Protestantes dicti: Sed inconstantes.

Nam simul ac Paulus III. Concil. Trident. indixit, hoc illi, cum priscis sic habitis, lacerare calumniis & mendaciis, editisque libris; Lutherus lib. de Concilijs, Melanchthon lib. cur Lutherani ad Conc. non accesserint, Libro protestationis 34. Ministrorum: Illyricus lib. de praxi Concilij.

Kemnitii examen, Molinæi Consilium, Caluini Antidotum. &c.

LIVTHERVS l. d. Conc. ait, Nil opus Concilijs, cum tiam ista olim sanctissima errarint. Quoslibet parochos & Ludimagistros non minus in Ecclesia posse, quam maxima Concilia, Apostolos in Conc. Hierosolymitano ad angustia: nos redegisse, quod sit abstinendum sanguine, & suffocato. Quibus cum non abstineamus, liquere liberum esse, obedire Concilijs. Conc. Nicani articuli sunt fœnum, stramen, ligna: De ijs lignis articulis quasi reliquia remanserunt & citationes, ut articulus de festo Paschati. &c.

An vero nil aliud est negotij Spiritui Sancto in Concilijs, quam ut impossibilibus (de cœlibatu) periculosis, non necessarijs legibus suos ministros obstringat & oneret. &c.

Maius accedit lumen doctrinae Christiana ex Catechismo puerili, quam ex omnibus Concilijs.

Ibid. Illi Sycophanta, qui parasitantur Papa, ad sunt dementati, ut hoc paradoxon audacissime defendunt Concilia potestatem habere novos articulos fidei conciliandi, & mutandi veteres.

2. ILLYRICVS lib. de norma & praxi Conc. Trid. Clamant illi Ecclesiam se Pontificem eum suis esse supra Scripturam, posse contra Apostolum, & totum Vetus Testamentum dispensare. &c. Dominus Iesus obstruat igne infernali ista blasphemia ora Antichristi.

3. KEMNITIVS in Exam. Dicunt,

1. Papa habet voluntatem pro ratione his qua vult:

2. Potest formam Sacramentorum, ad Apostolis traditam, immutare:

3. Contra epistolas Pauli potest statuere:

4. Potest dispensare contra quatuor prima Conc.

5. Et contra verba Euangelij.

Cardinali Hosio: qui præfedit Concil. Trident. affingunt illa verba 34. Ministri Protestationis.

Non pro Scripturarum sententia dimicantes, ipsa Scripturas facessere inebimus. Non oportet legis, aut Scripturæ esse peritum, sed Deo doctum. Vanus est labor, qui Scripturam impenditur.

Hæc enim creatura est, & egenum elementum; non conuenit Christianum creaturæ nimium additum esse.

Hæc ille nefarius Antichristi Cardinalis, & impij Concilij Gubernator.

Contra quæ ille: Si mea illa verba essent, vere dignus essem, qui in medio foro cremerer.

4. Iam qualia hæc mendacia: 1. Imperatores semper indixisse Concilia, iisdemque præfuisse,

2. Magdeburg. Cent. 1. lib. 2. c. 9. fingunt in Concil. Ierosolymitano, Act. 15. à tota Ecclesia fuisse collecta iusfragia, & omnium iudicio definitum: tota fide, sine operibus hominem iustificari.

At de hoc nec gry. diciturque; *Conuenerunt Apostoli & Seniores videre.* &c. non plebs, nisi audire.

Nam post Petri sententiam dicitur: *Tacuit autem omnis multitudo, & audiebat Paulum, & Barnabam.* &c.

Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus. &c.

Tunc placuit Apostolis, & Senioribus. Itaque plebs non iudicauit; Sed adfuit, & tacito consensu placuit omni Ecclesie.

Mentiuntur apud Bellarminum lib. 1. capite 16. de Concil. Sæpe vnus viri Scripturâ muniti sententiam præualluisse toti Concilio: vt Hieronymi, Raptam licitè duci in vxorem, si pater eius consentiat: quod Concil. generæ inhihauerat.

Item apud Bellarminum capite 19. Molinaus: Legatos Papæ post Episcopos in Concilijs sedisse. &c.

LVTHERSVS art. 115. ex quingentis: *Capite hoc Euangelium; quia nec Papæ, nec Concilijs, nec ulli commissum est, ut concludat, Quid sit Fides.*

Ideo debeo dicere: Papa, tu conclusisti cum Concilijs; nunc ego habeo iudicium, an acceptare queam, nec ne.

Sic & Calvinus Institut. 4. capite 9. §. 8. vbi sententiam Concilij vult esse Præiudicium, non Iudicium, & cuique examinandum.

QVÆSTIO IV.

Qualia Absurda Luthero-caluinistica de MONACHIS pronunciantur?

LVTHERSVS in Epithalamio pertendit, mulieres non nisi ad matrimonium esse creatas.

1. Idem est consultare; sitne ducenda vxor; & an sit edendum ac bibendum.

3. Moysen præcepisse matrimonium omnibus sic, vt nulli continere licuerit in Vet. Testamento.

4. Πειράζειν, & γαμίζειν, id est, circumducere mulierem, & ducere vxorem, esse idem.

5. Etsi Virginitas præstet Coniugio; coniux tamen coram Deo digniore est Virgine.

6. Idem libr. de *Votis monasticis*: Nouum Test. & primitiua Ecclesia prorsus nihil nouit de vilius rei voto.

7. Forma vouendi ista sit: *Voueo castitatem.* &c. liberè vsque ad mortem.

8. Christum nusquam consuluisse castitatem; quin deterruisse.

9. Vita vna nihilo melior est alia; sed paria omnia:

Ideo Iouinianum non solidè ab Hieronymo refutatam.

10. Optimam religionem fore, si nemo ad vota admittetur ante ætatis annum 70. aut 80.

AUTOR. AD I. Nullæ igitur mulieres erunt in cælo, vbi non nubent, neque nubentur.

Aut non erit distinctio sexuum: Quam hæresin Ioannis Hierosolymitani refutauit S. Hieronymus.

AD II. Etiam Ethnici consularunt istud; hoc nec stultus vnquam.

AD III. Quomodo igitur vxoribus carue-

caruerunt Helias, Helisæus, Jeremias, Baptista?

AD IV. Ea aut imperitia est, aut malitia.

AD V. Dicit pugnancia, non doctet.

AD VI. At B. V. Maria vouit: ait Sanctus Augustinus libr. de Virginit. c. 4. *Quomodo fiet istud. &c. quod profecto non dixisset, nisi Deo virginem se ante vouisset.*

AD VII. Si libere, quomodo vsque ad mortem?

AD VIII. At Lutherus assert. art. 30. ait, Nullum esse Consilium Evangelicum; nisi vnum Virginitatis.

AD IX. At Augustinus libros S. Hieronymi contra Iouinianum vocat *Suauissimam disputationem.*

Et epist. 28. Iouiniani libros *vaniloquia.*

AD X. Indignum refutatione est: vt pleraque.

II. MELANCHTHON in *Confess. Aug. art. 27.* Augustini tempore Monasteria fuisse libera Collegia.

2. Olim ea fuisse scholas artium.

3. Bernardum & Franciscum sola corporis utilitate ductos ad monasticen, vt domesticis carerent molestiis & curis.

4. Monachatum, nuperum esse inuentum.

5. Nos asserere: Monasticen mereri iustificationem: & saluare alios ijs applicatam; melioremque baptismo esse.

6. Mendicitatem nos maioribus ornare titulis, quam Legem diuinam: ita in *Locis ca. de Concilijs.*

7. Nos putare Legem Deitantum de externa disciplina concionari; quod primos motus concupiscentiæ non esse peccata putamus.

AVTOR. AD I. Aug. in Psal. 99. *Dum non perseverarit implere quod vouit; sic defector tam S. propositi, & reus voti non reddat.*

AD II. Monastices Magistri Basilii, Augustinus, Cassianus, Hieron de conil in monasticis suis Institutionibus.

AD III. Ieiunare, castigare corporis cilicij indui, nudipedem incedere, &c. miræ scilicet corporum utilitates sunt.

AD IV. At S. Benedictus floruit ante mille annos, Augustinus, Basilii, Antonii multo sunt antiquiores.

AD V. Fingit ille: Opera pia sunt meritoria vitæ æternæ; at non Iustificationis.

2. Nulli quisquam mereri gratiam potest; potest tamē comunicare meritum.

3. Similitudo est baptismum inter Professionem. Vide *Bell. l. 2. de Mon. c. 1.*

AD VI. Christiana perfectio essentialiter consistit in obseruatione præceptorum: in Consiliorum instrumentaliter: *D. Tho. 2. 2. q. 184. a. 3.* Consilia tamē aliquatenus possunt præceptis anteponi. Vide *Beil.*

AD VII. Mentitur, Motus tamen primò primi, quia sunt inuoluntarij non sunt in peccato.

III. CALVINVS *Inst. 4. c. 13. §. 3.* Nos coniugant vocare pollutionem.

2. *Ibid. §. 8.* Olim pios in monasterijs seculæ Ecclesiæ gubernationem præparasse.

3. *Ibid. §. 10.* Aug. veri monachatus Magister non vult rigidè exigi quæ libera Christus reliquit.

4. Idem requirit, Monachum omnia referre debere ad charitatem Dei & proximi: iam autem noua fingi alia.

5. Monasticen à Christo nusquam vllâ syllaba approbatam esse *Ibid. §. 11.*

6. *Ibid.*

6. *Ibid.* §. 12. Nulli veterum in mentem venisse dicerent, Christum quicquam Consuluisse; sed omnia præcepisse.

7. *Ibid.* §. 14. Patres abhorruisse ab hoc, Monasticum esse baptismum secundum.

8. *Ibid.* Hodie monachos ab Ecclesia discessionem facere.

AUTOR. AD I. Mentitur. Imo Sacramentum esse docemus; quod negat ipse.

AD II. Falsum: Sed inuiti inde extrahantur ad honores virtutis sanctissimi quique.

AD III. Mentitur sciens.

AD IV. Noua fingit ipse mendax.

AD V. Contra *Aug. epist.* 94. q. 4. *Magister mandata Legis ab ista excellentiore perfectione distinxit. Ibi enim dixit: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata: hic autem: Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia. &c.*

AD VI. Mentitur.

AD VII. patet supra.

AD VIII. Calumnia est: Quia eundem Papam habent cum Ecclesia, eandem Fidem, eosdem Ordines ab Episcopis. &c. per Vnum cum Patre IESVM CHRISTVM, benedictum in sæcula. Amen.

Mentiendi sine fine

F I N I S

Antipapistæ Mendacis Ecclesiomachi.

LI

ANTI-

